

Sygn. akt: I C 3895/18

WYROK ZAOCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 23 listopada 2018 r.

Sąd Rejonowy w Inowrocławiu I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Marcin Sroczyński
Protokolant:	starszy sekretarz sądowy Joanna Operacz-Nizioł

po rozpoznaniu w dniu 23 listopada 2018 r. w Inowrocławiu

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) z **siedzibą w W.**

przeciwko **M. P.**

o zapłatę

oddala powództwo

SSR Marcin Sroczyński

UZASADNIENIE

W dnia 7 września 2017 roku powód (...) z siedzibą w W. złożył pozew do (...) w (...) przeciwko pozwanej M. P. i wniósł o zasądzenie kwoty 1.365,55 zł wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty. W uzasadnieniu pozwu powód wskazał, iż stroną pozwaną i (...) S.A. łączyła umowa pożyczki nr (...) na podstawie której pożyczkodawca udostępnił stronie pozwanej środki pieniężne na zasadach w umowie określonych. Strona pozwana nie wywiązała się z przyjętego na siebie zobowiązania nie regulując na rzecz pożyczkodawcy wymagalnych kwot w wysokościach i w terminach określonych w umowie pożyczki. W związku z naruszeniem przez stronę pozwaną postanowień łączącego strony stosunku zobowiązaniowego pożyczkodawca wykorzystał przysługujące mu uprawnienie do wypowiedzenia umowy. Na skutek złożonego przez pożyczkodawcę stronie pozwanej oświadczenia o wypowiedzeniu, umowa uległa rozwiązaniu, co doprowadziło do powstania wymagalności całej kwoty udzielonej pożyczki. Pozwany wskazał, iż na kwotę dochodzoną pozvem składa się niespłacona należność główna wysokości 170,00 zł, koszt udzielenie pożyczki w kwocie 924,00 zł i odsetki za opóźnienie naliczone od wskazanych wyżej należności w kwocie 271,55 zł. Postanowieniem z dnia 30 listopada 2017 roku sprawa została przekazana do (...) w (...).

Pismem procesowym z dnia 3 września 2018 roku powód wskazał, iż data wymagalności roszczenia to 30 stycznia 2013 roku.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny

Stronę pozwaną i (...) S.A. łączyła umowa pożyczki nr (...). Z uwagi na brak spłaty zobowiązania finansowego przez pozwanego roszczenie z dniem 30 stycznia 2013 roku stało się wymagalne. W dniu 28 listopada 2014 roku została

zawarta umowa cesji wierzytelności między (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością, a powodem. Przedmiotem umowy cesji wierzytelności była wierzytelność pozwanej.

Dowód: umowa cesji wierzytelności wraz z załącznikiem z dnia

29 listopada 2014 roku k.6-9, zawiadomienie o cesji wierzytelności z

dnia 15 stycznia 2015 roku k. 5

Sąd zważył co następuje

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o przedłożone dokumenty. W przedmiotowej sprawie powód złożył pozew przeciwko pozwanej i wniósł o zasądzenie kwoty 1.365,55 zł wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty z tytułu zawartej przez pozwaną z (...) S.A. umowy pożyczki nr (...). Jak wskazał powód roszczenie stało się wymagalne z dniem 30 stycznia 2013 roku. Pozwana nie stawiała się na termin rozprawy zawiadomiona przez awizo i nie udzieliła odpowiedzi na pozew.

W przedmiotowej sprawie ma zastosowanie trzyletni okres przedawnienia roszczenia zgodnie z treścią art. 118 k.c. w myśl którego jeżeli przepis szczególny nie stanowi inaczej, termin przedawnienia wynosi lat dziesięć, a dla roszczeń o świadczenia okresowe oraz roszczeń związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej – trzy lata. Roszczenie objęte żądaniem pozwu było wymagalne w dniu 30 stycznia 2013 roku. Tym samym roszczenie było przedawnione z dniem 31 stycznia 2016 roku. Pozew został złożony do Sądy w dniu 7 września 2017 roku. W myśl art. 117 § 2¹ k.c., który obowiązuje od dnia 9 lipca 2018 roku, na podstawie Ustawy z dnia 13 kwietnia 2018 roku o zmianie ustawy- Kodeks cywilny oraz niektórych innych ustaw, po upływie terminu przedawnienia nie można domagać się zaspokojenia roszczenia przysługującego przeciwko konsumentowi. Zgodnie z art. 5 ust.4 Ustawy z dnia 13 kwietnia 2018 roku o zmianie ustawy- Kodeks cywilny oraz niektórych innych ustaw roszczenie przedawnione przysługujące przeciwko konsumentowi, co do których do dnia wejścia w życie niniejszej ustawy nie podniesiono zarzutu przedawnienia, podlegają z tym dniem skutkom przedawnienia określonym w ustawie zmienionej w art.1, w brzmieniu nadanym niniejsza ustawą. Mając powyższe na uwadze orzeczono jak w sentencji wyroku.

SSR Marcin Sroczyński